

Нак ѝце

По-горе
ли е

Не, не... Той се е загубил в гората... Или е изостанал, нали го беше втресло... /Връща се към момчетата, които се прибират от сражението/ Братя, не губете дързост... И този път ги облянхем. През нощта ще се опитаме да слезем край дола и да се измъкнем... А сега, вървете се напийте с вода на извора.. По двама по трима... Да не ви усетят... /Обръща се тихо към Войновски, шъннат/ Колко жертви дадохме днес? /огива към ранените един един от ранените/ ПЕРО, горкия ПЕРО, къде ще ударика? ПЕРО. В ~~коляното~~... Ако тръгвате, по-напред ме убийте.. БОТЕВ. Няма да те оставим. ~~Ще~~ те носим.

/Слънцето залязва, безбрежна тишина слиза над смълчаните момчета. Те се измъкват един по един към извора, останалите се събират около войводата, който сяда върху един мъхест камък, край храсти цъвнали шишки. Далече се чува проточен, тъжен зов на тръбен сигнал/ Един от БУНТОВНИЦИТЕ. Свирят за проверка.

БОТЕВ /замислено/ Утре... Утре всичко ще се разреши. АПОСТОЛОВ. Можеби тази ~~сигнализация~~ е последната ни нощ... Колцина от нас ще отелелят и утре? *Умът? Къде е* БОТЕВ. Къде са Тинко, Дечко, Илия? А къде е Микренският Васил? Никъде не виждам Гръблата, Димката? Троянчето? ОБРЕТЕНОВ. Всички загинаха... Напразно...

БОТЕВ/склана чело, заврива очи с ръце, оглобен в тежка мисъл/ после внезапно дига глава, обвет от вбодушен порив/ Не! Не! /поклаща глава/ Не е напразна нашата жертва... Не напуста проливаме нашата кръв... Тук, този балкански връх ще остане паметен... Той ще бъде ~~не~~ ~~белег~~, че един седеммилионен народ иска да живее свободно на земята, днес, той иска от света едно от тия две неща: или свобода, или смърт!

/зачува се далечен хор/ " Не, не напуста Раковски пожертвува целия си живот, хаджи Димитър и Караджата оставиха кости в неравна битка... Ние вземем пример от тях! Не напуста Левски увисна на бесилото... Мнозина още, след нас, ще оросят с кръвта си безбройните чукари по земята ни! Дъхновени от нашия пример, от нашия подвиг... Един на други ние предаваме свещения байрак на свободата, на стремеза за истина и правда... Каравелов и Левски го поеха от Раковски, аз го прех от Каравелов, от мен ще го поемат други, младите които идат... "

БОТЕВ /Не! Нашата жертва не е напразна. Захваща се вече драмата на Балканския полуостров... И няма вече връща не. Свободата ще и грее... "

/заглежда се към планинските върхове зад които е залязло слънцето в огненопурпурно сияние, което бавно загасва, хорът бавно скандира, все по-силно/

от буча

та